

حادثه پدیده ای است که علت آن می تواند محیط، رفتار انسان یا هردو با هم باشد و منجر به مداخلات مراقبت پزشکی شود یا فرد را به بیمارستان بکشاند و یا باعث مرگ وی شود.
حوادث درسه گروه عمده رتبه بندی و تقسیم بندی می شوند:

A: حوادث غیر عمدی همچون: حوادث ترافیکی، سقوط، سوختگی، غرق شدگی، مسمومیت، برق گرفتگی، حمله حیوانات، ضربه دیدگی، گزیدگی و غیره.

B: حوادث عمدی چون: خودکشی، دیگرکشی، خشونت و پرخاشگری.

C: حوادث طبیعی و بلایا مثل: سیلاب ها، زمین لرزه ها و ...

حوادث عمدی و غیر عمدی:

این حوادث در منزل، کوچه و خیابان، بزرگراه ها، جاده مدرسه و اماکن آموزش، محل کار، اماکن تفریحی و ورزشی، اماکن عمومی و... ممکن است ایجاد شوند و نتیجه یک حادثه می تواند مرگ، معلولیت، بستری در بیمارستان و یا ارجاع به مراکز دیگر باشد.

اهداف طرح پیشگیری از حوادث (در چهارچوب طرح جامعه ایمن):

هدف کلی: پیشگیری از سوانح و حوادث و بهبود شرایط ایمنی

اهداف اختصاصی:

- ۱ - کاهش میزان وقوع سوانح و حوادث (میزان بروز)
- ۲ - کاهش میزان مرگ و میر ناشی از سوانح و حوادث
- ۳ - کاهش میزان معلولیت ها و زیان های ناشی از سوانح و حوادث

هدف کاربردی: افزایش سطح ایمنی و ارتقاء فرهنگ ایمنی جامعه به منظور ارتقاء سطح سلامت جامعه از طریق کاهش میزان خسارات مالی و جانی ناشی از حوادث.

درباره

جامعه ایمن

بیشتر بدانیم

SECURE SOCIETY

استراتژی ها:

- ۱ جلب مشارکت و همکاری درون بخشی و برون بخشی
- ۲ آموزش و اطلاع رسانی
- ۳ جمع آوری اطلاعات و انجام تحقیقات مرتبط
- ۴ طراحی مداخلات براساس اولویت های حوادث
- ۵ پایش و نظارت
- ۶ ارزشیابی تاثیر تغییرات

۳ مورد از کشور های عضو شبکه جهانی جامعه ایمن و رتبه بندی آنها نسبت به جمعیت بالای ۲ میلیون نفر جمعیت به شرح جدول زیر می باشد:

ردیف	نام شهر	تاریخ پیوستن به شبکه جهانی جامعه ایمن	جمعیت
۱	تهران - ایران	۲۰۱۳	۱۲.۰۰۰.۰۰۰
۲	لنبرند تبرگ - آلمان	۲۰۰۹	۲.۵۰۰.۰۰۰
۳	دالاس - آمریکا	۱۹۹۶ - ۲۰۱۱	۲.۴۰۰.۰۰۰

جمع آوری مطالب:
محمد کاظمی پور
کارشناس بهداشت محیط

مرکز بهداشت و درمان
مدیریت امور دانشجویی

جامعه ای است مبتنی بر پیشگیری از حوادث که متکی به مشارکت مردم و دخالت مسئولین محلی و همکاری های بین بخشی می باشد. در این مدل اهداف و شاخص هایی منظور شده که با رسیدن به آنها جامعه مورد نظر ایجاد می شود و می توان به شبکه جهانی جامعه ایمن پیوست.

جامعه ایمن طوری طراحی شده است که یک تیم متشکل از تمامی نمایندگان مسئول در سطح یک شهرستان با همکاری نزدیک و با جلب مشارکت مردم، مسئول تامین حفظ ایمنی جمعیت تحت پوشش خود خواهند بود و جامعه ای ایجاد خواهند نمود که سوانح و حوادث در آن به صفر برسد. پس هدف از ایجاد چنین جامعه ای به حداقل یا حتی به صفر رساندن سوانح، حوادث و آسیب هاست.

اولین اقدام با ارزش برای ایجاد یک جامعه ایمن آموزش در جامعه و چگونگی میزان مداخلات سازمان ها و ارگان های دیگر است. آغاز تامین ایمنی در جوامع با بکار بردن روش های تعلیم و تربیت و تغییرات محیطی است که با اجرای قانون همراه است. در حال حاضر بهترین مدل معرفی شده در دنیا جهت پیشگیری از حوادث مدل جامعه ایمن می باشد. مرکز همکاری مشترک با WHO در سوئد مسئول هدایت برنامه های جامعه ایمن در دنیا را به عهده دارد.

نخستین بار در سال ۱۳۷۹ در اجلاس آلماتای قزاقستان از اتحاد جماهیر شوروی سابق، سلامتی به عنوان حق اولیه بشر به رسمیت شناخته شد و کشورهای عضو سازمان ملل متحد، متعهد به تامین سلامتی برای همه افراد بشر شدند.

به دنبال مرگ یک جوان ۱۹ ساله که بر اثر انفجار مواد شیمیایی در سال ۱۹۸۵ در تورنتوی کانادا رخ داد برای اولین بار دوستان، آشنایان و NGO های فعال مطلع از حادثه، بنیادی را تشکیل دادند که برای امر پیشگیری از حوادث و سوانح اقدام کنند.

سازمان بهداشت جهانی که از دهه های قبل به طور فزاینده برای پیشگیری از آسیب و ارتقاء ایمنی در حال فعالیت بود بر ضرورت گنجانده شدن موضوع ارتقاء ایمنی و پیشگیری از آسیب در برنامه های ارتقاء سلامت عمومی تاکید کرد.

اولین کنفرانس بین المللی حوادث و پیشگیری از آسیب ها در سال ۱۹۸۹ در استکهلم سوئد برگزار گردید و مفهوم جامعه ایمن تبیین گردیده و بیانیه جوامع ایمن به دنبال این کنفرانس تصویب شد که سندی بنیادین است.

این بیانیه اظهار می دارد تمام افراد بشر دارای حق برابر برای برخورداری از سلامت و ایمنی می باشند.

اجرای پروژه جامعه ایمن با شاخص های تبیین شده اولین بار در شهر Lidköping سوئد به اجرا گذاشته شد و این شهر در سال ۱۹۸۹ به عنوان اولین شهر به شبکه جهانی جوامع ایمن پیوست. مرکز همکاری های سازمان جهانی بهداشت در امور جوامع ایمن در دانشگاه کارولینسکای سوئد مستقر گردید.

در سال ۱۹۸۹ در اجلاس سوئد به واژه سلامتی، ایمنی هم افزوده شد و ایمنی در کنار سلامتی به عنوان حق اساسی بشر به منشور قبلی اضافه گردید. در همان سال الگوی جامعه ایمن به عنوان رویکرد به ایمنی مورد توافق قرار گرفت و شهر لکوپینگ سوئد نمونه موفق این الگو بود. در سال ۱۹۹۱ اولین کنفرانس جهانی جوامع ایمن در شهر استکهلم سوئد برگزار و لوح جامعه ایمن به اولین شهر ایمن دنیا (لکوپینگ) اهدا گردید.

در ابتدا، دستیابی به ۱۲ شاخص ایمنی مورد نظر بود که بعد از ۱۰ سال، تعداد این شاخصها به ۶ عدد کاهش پیدا کرد و هم اکنون دستیابی به ۷ شاخص تدوین شده ملاک عضویت در شبکه جهانی جامعه ایمن می باشد. تاکنون بیش از ۳۵۰ شهر یا مناطق شهری دنیا موفق به کسب لوح جامعه ایمن شده اند.

پذیرش عضویت در شبکه جهانی جامعه ایمن به معنی برقراری ایمنی در جامعه نخواهد بود و در حقیقت سرآغازی است برای مبادله تجارب، عرضه توانایی ها و دستاوردهای موجود در جهت رسیدن به اهداف تعیین شده. عضو جدید شبکه جهانی جامعه ایمن در حقیقت فرایندی را شروع کرده است تا از طریق آن با کمک (علمی، فنی و مالی و غیره) جوامع ایمنی که این مسیر را طی کرده اند هرچه زودتر به شاخص های تعیین شده دست پیدا کند و به آرمان های جامعه ایمن نزدیک شود.

اعطای عضویت به معنی تایید نقطه آغازین تلاش برای ارتقاء ایمنی در جوامعی است که مشغول ارزیابی و تقویت خود به عنوان جوامع ایمن هستند. بنابراین پیشرفت در مسیر ایمن سازی جامعه مهم است نه مقایسه وضعیت فعلی با سایر جوامع ایمن.

